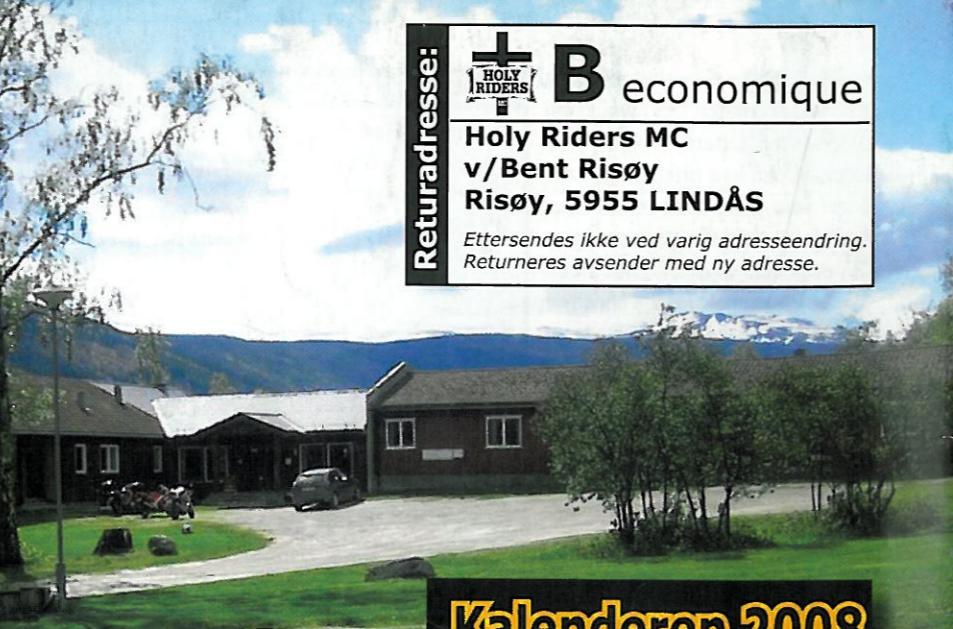

Vidar Solberg
Solberg Gård, Råde
1580 RYGGE

Returadresse:
B économique
Holy Riders MC
v/Bent Risøy
Risøy, 5955 LINDÅS
Ettersendes ikke ved varig adresseendring.
Returneres avsender med ny adresse.

Kalenderen 2008

- 1. mai 2008
Vårsleppet i Rogaland.
Avreise fra Bryne. Arr: Jæren MC
- 3. mai 2008
Street Legal Fredrikstad
Arr: HR MC Racing / Chopper Freaks
Samme dag: Planke MC m/fellestur til Street Legal Fredrikstad.
www.streetlegalfredrikstad.net
- 13.-15. juni 2008
Bedehusrally, Feen i Stokke.
Arr: HR MC Vestfold
- 26.-29. juni 2008
Pilegrimstreffet, Kirketeigen i Kvam i Gudbrandsdalen. Arr: HR MC
- 10.-13. juli 2008
Norgestreffet, Vesterålen i Lofoten.
Arr: Vesterålen MC-klubb
- 30. juli - 4. august 2008
EMC rally, Sevenum, Limburg (sørøst i Holland) Arr: CMA Holland
www.cma-nl.org
- 8.-10. august 2008
Aust-Agdertreffet, Bjorkos leirsted (nord for Grimstad)
Arr: HR MC Aust-Agder
- 26. august - 10. september 2008
Route 66: Chicago - LA
Arr: HR West v/Kevin Fagerland
www.route66usa.info

For treff forøvrig, se NMCS
treffkalender på: www.nmcu.org

HOLY RIDERS MC

Pilegrimstreffet

26.-29. juni 2008
Kirketeigen -
Kvam i Gudbrandsdalen
Arvid Pettersen - live band
President Rune Enstad
Treffleker - Fellestur
Barnevennlig!

treffsjef@holyriders.no
Kristin Fossum, 922 80 745

EMC MEETING 2008

10 YEAR ANNIVERSARY CMA NEDERLAND

JULY 30 - AUGUST 4

Biker Church **Silly Games** **Kids entertainment**
Live music **Ride-outs** **Stands**
Camping **Everyone welcome** **Bikermarket**
Food & Drinks

NO DRUGS **SEVENUM (Limburg)** **Follow the signs**
NO ALCOHOL **Manege "den Umswing"**
FAMILY FRIENDLY EVENT **Schorfvenweg 1**
Kronenberg (Sevenum) **info@cma-nl.org** **www.cma-nl.org**

POWER

Organ for Holy Riders MC - Nr. 2, 2008 - Årgang 26

«Gå ut på veiene og stiene og nød folk til å komme inn, så mitt hus kan bli fullt.»
(Luk 14,23)

Tidlig sesongstart... s.9-10

No turning
BACK s.18-19

"NO ONE, HAVING PUT HIS HAND TO THE PLOW, AND LOOKING BACK, IS FIT FOR THE KINGDOM OF GOD." **(JESUS CHRIST)**

Fri fra frykt s. 4-6

Årsmøtet & sentralstyreinfo s. 20-23

- På veien for Jesus -

PÅ VEIEN FOR JESUS

(Foto: Alfred Skaiå)

Annes redaksjonshjørne
power@holyrider.no

Det er vår! Hvilken fantastisk årstid vi er inne i – og enda større ting er i vente! Det er en glede å kunne gi deg et nytt Power – et våronummer! Det så så tynt ut til å begynne med, så smått, men sannelig vokste det større og større... Takk til dere som deler fra hjertet og bidrar med stoff til bladet! Takk for forbønn! Guds trofasthet er stor! All ære til Jesus som er livets kilde!

Har du forventninger til året? Ser du at det spiser allerede fram noe? Legg merke til det! Jeg blir så fascinert over livets under. Skjønheten over Guds skaperverk! «Du kroner året med gode gaver, det drypper av fruktbarhet i dine hjulspor, det drypper selv på øde beitemarker, rundt haugene er det jubel.» (Salme 65,12-13)

Herren sier i Jesaja 43 at Han legger vei i ødemarken og stier i ørkenen. Videre sier Jesus: «Gå ut på veiene og stiene og nød folk til å komme inn, så mitt hus kan bli fullt.» (Luk 14,23) «Gå derfor ut på veikryssene, og innby til bryllupet alle dere treffer.» (Matt 22,9)

Du husker kanskje sangen *Back to the street* som kristenrockgruppa PETRA kom ut med på 80-tallet. Jeg husker jeg sang så det ljomte på teksten fra LP-plata. Den handler nettopp om det som Jesus kaller oss til. Å være på veien for Jesus! Det er tid for å hente fram motorsyklene, kjære venner, og ut på veiene, stiene og veikryssene... Vil du være med?

På en måte kan det virke som det henger et slør over Europa. En sørafrikaner som var på EMC i Holland i 2005 beskrev det slik: «Det er ingen åpen himmel over Europa, slik som det er i Sør-Afrika hvor vi har et gudgitt privilegium av å være en del av den største vekkelse det afrikanske kontinentet har sett!» Og det ble klart for ham at brødre og søstre som kjører på veien for Jesus i Europa virkelig trenger forbønn. Så vit at det er mange som ber for oss!

Bli inspirert av denne utgaven av bladet og ha tro for at Jesus kan forandre liv også her, der du er! Gud velsigne deg! TAKK FOR LIVET, JESUS!

Anne Skaiå

POWER

Organ for Holy Rider's MC

Holy Riders MC, stiftet i 1981, er en tverrkirkelig misjonsorganisasjon i form av en motorsykkellubb med rundt 370 medlemmer fordelt på 16 avdelinger og grupper i Norge, Sverige og Tyskland. Vår målsetting er å spre evangeliet om Jesus som Frelser og Herre i og rundt MC-miljøet. Klubben er åpen for alle, men for å bære klubbens ryggmerke stilles egne krav til bl.a. fartstid og et markert kristent standpunkt.

Klubbens hovedadresse:

Holy Riders MC
Risøy, 5955 LINDÅS
e-post: info@holyrider.no
organisasjonsnr: 979 446 802
klubbkonto, Norge: 9365.05.79060
klubbkonto, Sverige: 5702-1511

Klubbtelefoner:

President: Rune Enstad
tlf.: 997 34 922
e-post: president@holyrider.no
Visepresident: Bent Risøy
tlf.: 997 00 884
e-post: visepresident@holyrider.no

Medlemskontor og abonnement:

Medlemssekr.: Bent Risøy
Risøy, 5955 LINDÅS
tlf.: 997 00 884
e-post: medlem@holyrider.no
Medlems-/Powerab.konto:
9365.05.79095

Endring av adresse o.l. meldes din avdelingsleder, eller til medlemskontoret for abonnementer.

Medlemskap: Kr 600,- pr. år (kr 200,- for ektefelle) + evt. lokal kontingent. Avdelingene svarer i tillegg kollektivt for sin andel av ansattkostnader. Noen avdelinger har valgt å belaste sine enkelt-medlemmer direkte for dette.

Power

Ansv.red.: Magnus Skartveit
tlf.: 412 07 873
Redaktør: Anne Skaiå
Kleivtunet 1, 4640 SØGNE
tlf: 924 32 374
e-post: power@holyrider.no
Trykk: Bjorvand & Skarpodde AS

Abonnement på Power: Kr. 250,- pr. år.
Kontakt medlemskontor (se første spalte)

Internett:

Webmaster: Vidar Solberg
tlf: 958 68 493

e-post: webmaster@holyrider.no
Offisiell webadresse for HR:
<http://www.holyrider.no/>

Kaffetelt:

epost: kaffetelt@holyrider.no

Gavekonti:

Klubbgaver: Klubbens hovedkonto (se 1. spalte)
BikerBibel-prosjektet: 3632.51.73577
Lønnsgavefond, Power: 9365.05.79109
Kontoadr: Se klubbens hovedadresse, 1. spalte.

Forsidebilder: Øverst: Folkemengde utenfor Bikers Church Midrand, Sør-Afrika, under Biker Dedication Run (foto: Wynand Scheepers). John Einar Johnsen, Reidulf Steinnes og Lars Egeland, avd. West (foto: Magnus Skartveit). Monica Frick (foto: Ulf Sundström). Solveig Sisjord (f.v.), Vidar Johnsen, Rune Enstad, Carl-Jørgen Veidahl og Magnus Skartveit (foto: Skaiå).

Bakside: Bakgrunnsbilder fra Kirketeigen (foto: Rune Enstad). Helmer Reime (foto: Skaiå).

Rune Enstad (Foto: Skaiå)

Presidentens hjerte

(English version p. 19)

Engasjement:
forbindelse, forpliktelse, løfte, iver,
oppfatthet, sterkt interesse (Kilde:
Kunnskapsforlagets Fremmedordbok)

Engasjement...

Det har vært årsmøte og tid for referater og oppsummeringer. Årsmøter er ikke det de en gang var, heldigvis vil mange si! Det er herlig å komme sammen og oppleve fellesskap, enhet og samhold som vi helt sikkert ikke hadde hatt uten den historien vi har bak oss.

Uansett er refleksjonene over året som har gått, svært positive. Vi har startet to nye avdelinger, Sørlandet og Skåne og flere er på trappene i Sverige. Det er en positiv glød i mange avdelinger. Vi har hatt vårt første møte med det nye sentralstyret. Det er kommet inn «nye koster», som sammen med de «gamle» var rødglopende av iver etter å komme i gang med de forskjellige oppgavene. Det var en utrolig morsom og inspirerende samling.

I går ringte bestyreren på Kirketeigen (treffstedet for Pilegrimstreffet 2008) og fortalte at alt var under kontroll, og materialer og tegninger til utescene var klare. Nå skulle de komme i gang med å bygge! Jan Fredrik Fossum har bekrefet at alle hytter og rom er uteled, noe som gir et utrolig godt utgangspunkt for økonomien. Herlig! Jeg gleder meg enormt til årets Pilegrimstreff!

Med alt dette positive i bagasjen er det allikevel ett ord som klinger inni meg. Det er ordet *engasjement*. Er det ikke bra nok da? Jo, sikkert. Allikevel er det noe som er blitt nevnt av andre og som jeg også kjenner på. «I am a Holy Rider, ljoma utover salen på årsmøtet. «*Jeg er* hele tiden en Holy Rider. Nå er jeg veldig skeptisk til å knytte min eller andres identitet til en organisasjon. I det øyeblikket vi sier «*Jeg er*» til noe, så har vi gjort akkurat det. «*Jeg er*» et Guds barn. Jeg tilhører Jesus Kristus. Det er min første og sterkeste identitet. «*Jeg er*» ektemannen til Sigrun. Det er en annen identitet som er hellig og ukrenkelig. Jeg har sett alt for mange som har knyttet sin identitet og lojalitet i for sterkt grad inn mot en organisasjon eller ideologi. Det kan være direkte farlig. Allikevel, hvis Gud har satt oss inn i en tjeneste i Holy Riders, da har han gjort det med en hensikt. Det er at du og jeg skal fungere i det kallet han har gitt oss, ikke bare på klubbsamlinger, årsmøter og andre fellessamlinger, men hele tiden. Jeg er en Holy Rider, hele tiden. Også midt i uka! Jeg var på butikken og handla en dag nå midt på vinteren. Der kom det en biker med vest! Jeg hadde ikke vesten på. Hvorfor ikke? Jeg hadde ikke tenkt på det. Hvis jeg hadde hatt vesten ville det vært mye mer naturlig å gå bort til ham og si «hei», enn nå, uten vest. Han ville identifisert meg med en gang og det ville vært uprørlig. Hvorfor ikke bruke vesten mer, i hvert fall der det ikke er direkte upassende.

Det var masse folk på årsmøtet. Det var kjempebra! Enda kunne det vært flere! Dere som ikke var der, gikk absolutt glipp av noe. Hvis vi som er valgt inn i sentralstyret skal forventes å gjøre en god jobb, avhenger det mye av at også du som er i avdelingen engasjerer deg i sentrale arrangementer. Her er det et samspill som ikke kan overvurderes. Hvis din avdeling ikke er representert på avdelingsledermøter, avskjærer vi en mulighet for god, inspirerende og gjensidig kommunikasjon.

Det er ikke lett å være valgkomité. Spør de som har sittet de to siste åra, Nils Rune Kind og Jan Vidar Husby i Osloavdelinga. Engasjement. Det må avspeile seg også mellom de store samlingene, mellom klubbsamlingene, midt i uka, midt på vinteren. «I am a Holy Rider!»

Ikke sett deg selv utenfor. Bli med!

Hva jeg ønsker meg for 2008? Engasjement! Entusiasme! Ikke som en svøpe over nakken, men glede over å få delta, glede over det budskapet vi er kalt til å formidle. Entusiasme for å se mennesker bli frelst. Iver etter å se kaffeteltet på mange treff, 20 000 nye BikerBibler utdelt, oppdagje mulighetene, og ikke begrenses av det synlige, men ha Guds muligheter for øye. Ikke sett deg selv utenfor. Bli med! Seng på deg vesten, ta en BikerBibel på innerlomma og vær synlig! Gjør Pilegrimstreffet kjent, be med deg noen! Har du vært med på noe spennende? Send et stykke til Power. Den du snakker med i morgen kan være interessert i et abonnement på Power! Spør ham/henne. Skal du stille til sentralstyret neste år? Engasjement. Jeg har kjempeforventninger til denne sesongen. Gud velsigne deg!

Rune
<http://hrpresident.blogspot.com>

Vitnesbyrd:

Fri fra frykt

- Monica Frick fra Con
Dios MC forteller

Monica Frick på sin trike,
her på parkeringsplassen til Misjonskyrkan i Lagan, Sverige.
Monica er gift med Andreas (står bak ved rød H-D m/sidevogn)
og de har to barn, Jonathan (7) og Linnea (5). (Foto: Ulf Sundström)

När jag fick frågan om jag ville berätta lite om mitt liv och om vad Gud har gjort för mig och vår familj, så kunde jag inte tacka nej... Det är ett fantastiskt förtroende att få skriva om Guds godhet och kraft, samtidigt som det är svårt, eftersom ord kan bli så fattiga. Det är svårt att beskriva det obeskrivbara, men jag ska gärna göra ett försök. Anledningen till att jag vill berätta min historia, är en önskan av hela mitt hjärta att få påminna dig om Guds kärlek och omsorg just för dig och för ditt liv!

P

Tekst: Monica Frick
Foto: Sundström / Larsson

För att du ska förstå det stora i undret som hände mig, får jag nog börja min berättelse för ett antal år sedan... Jag växte upp i ett litet samhälle i norra Sverige, i en familj med två äldre syskon och kärleksfulla föräldrar. Sång och musik var något som var självklart hemma och jag sjöng ständigt som barn. Min uppväxt var trygg, och jag har många varma minnen från min barndoms dagar, speciellt tillsammans med min mormor och min farmor. De var båda varmt troende och deras Gudstro satte djupa spår i mig redan som en liten flicka. Ingen av dem sa så mycket, men jag kände tydligt hur mycket de älskade Gud och hur mycket de älskade mig... Jag har många i min familj och släkt att tacka för min barnatro som burit genom åren.

Minnen från skoltiden är dock mindre ljusa. Jag trivdes inte i min klass, och fick tidigt lära mig hur det känns att vara utanför och ensam. Jag lärde mig att alltid vara på min vakt och stängde in mina känslor i ett oåtkomligt skal, allt för att skydda mig själv från att bli sårad igen. Skoltiden blev en tuff period, med minnen som satte djupa spår i mig. Jag var alltid rädd...

Allt blev tyst.. Min musik också
Som vuxen hamnade jag i ett sökande efter bekräftelse som i sin tur resulterade i ständigt nya relationer. Samtidigt som jag ibland visade upp ett tryggt och självsäkert

ytte, så var mitt självförtroende i botten. Jag började tvivla på Guds omsorg och närvoro, och till slut tvivlade jag på hela Hans existens. Allt blev tyst... Min musik också. När jag inte kunde sjunga om Gud, tyckte jag inte att det fanns något att sjunga om längre... En natt när jag inte kunde sova, sparkade jag hårt i väggen och skrek åt Gud: «Om du finns så får du visa dig nu! Jag klarar inte av att leva själv!»

Gud gav mig ett nytt liv!

För att göra en lång historia kortare, får jag gå framåt i tiden i min berättelse...

Jag upplevde att Gud började röra vid mitt hjärta igen efter flera år av tvivel och förnekande. Han gav mig sakta en ny, spirande tro på Hans kärlek. Inte en tro baserad på mina föräldrars tro, utan en egen, levande Gudstro, med en allt starkare visshet om Guds önskan om en personlig relation med mig. Han gav mig ny musik och nya sånger, och mitt hjärta började leva igen! Jag fick ett yrke där jag får arbeta med det jag älskar: Sång, musik, rytmik och drama. Kort sagt, Gud gav mig ett nytt liv!

Jag träffade min underbara man, Andreas. I sommar har vi varit gifta i 11 år och vi har fått två fantastiska barn tillsammans. Andreas var min motpol och samtidigt min själsfrände! En självständig, driftig och trygg man. En ledare, med ett hjärta av guld. Han lärde mig hur man möter människor igen, utan rädsla, med räkhet, öppenhet och kärlek. Historien om hur vi träffades är en berättelse för sig, som inte får plats i denna artikel... Men jag tackar Gud för att Han har gett mig denna fantastiska mänskliga att älska och dela livet med! En gäva att värda...

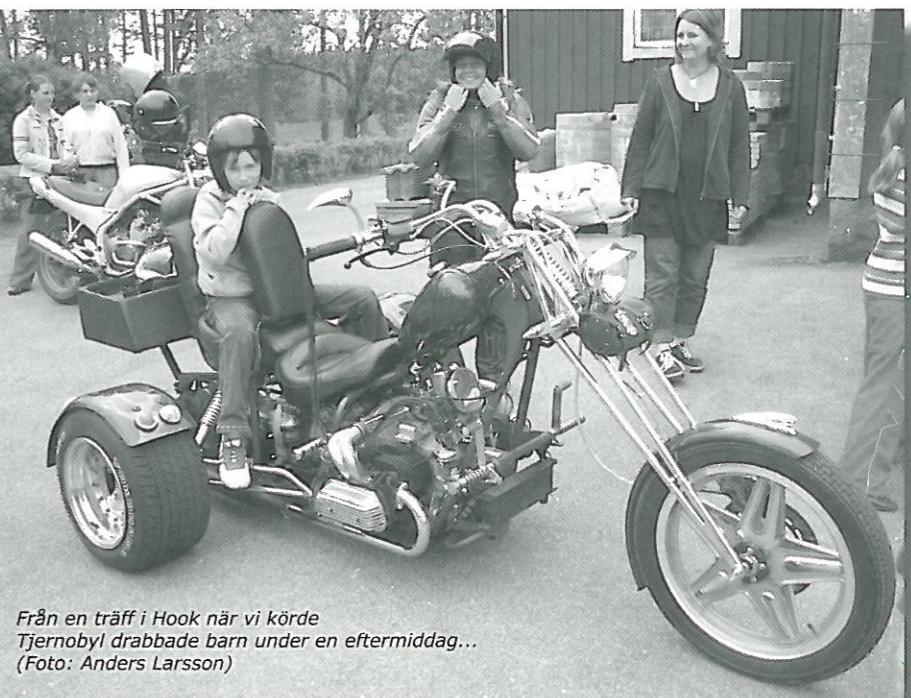
Andreas var egen företagare, med ett stort intresse för motorcyklar. Jag hade aldrig ens kört moped! Första året vi var gifta, lyckades han övertala mig till att åka på MC-semester. Vi åkte 200 mil i regn och ca 15 grader. Jag var livrädd på hojen hela tiden och frös konstant i 3 veckor! Aldrig mer en hoj, tänkte jag. Andreas intresse var motorer och mitt intresse var musik och jag trodde att så kommer det att vara...

Första året vi var gifta, lyckades han övertala mig till att åka på MC-semester. Vi åkte 200 mil i regn och ca 15 grader. Jag var livrädd på hojen hela tiden och frös konstant i 3 veckor! Aldrig mer en hoj, tänkte jag. Andreas intresse var motorer och mitt intresse var musik och jag trodde att så kommer det att vara...

Fick en förfrågan om jag kunde sjunga på en MC-träff

Åren gick och Andreas bar på en vision om att starta upp en kristen motorcykelklubb. Klubben skulle ha två syften. Det ena var att åka ut till små församlingar och hjälpa till med sång, musik och vittnesbörd under deras gudstjänster. Det andra var att klubben skulle finnas som ett drogfritt alternativ i MC-världen och finnas till hands för människor som behövde oss. Vi skulle vara med på MC-träffar, helt enkelt vara medmänniskor, lära känna folk, dela ut Bikerbiblar och berätta om vår tro på Jesu Kristus.

forts. neste side!

Från en träff i Hook när vi körde Tjernobyl drabbade barn under en eftermiddag...
(Foto: Anders Larsson)

sus och om Hans kärlek till alla mänskor, oavsett bakgrund.

För några år sedan blev drömmen en verklighet och Con Dios MC föddes. (Con Dios är spanska och betyder «Med Gud».) Det har varit en spänande resa! Jag fick en förfrågan om jag kunde sjunga på en MC-träff på High Chaparall, där flera tusen bikers skulle träffas. Jag åkte dit, och kom hem med en helt ny syn på biker världen! Plötsligt började mitt intresse för motorcyklar att växa och jag förstod att mitt och Andreas intresse plötsligt kunde mötas på ett nytt sätt. Det var så häftigt! Jag köpte en trike för att börja känna mig för, hur det skulle vara att åka med på träffarna på somrarna och kunna köra själv, och jag blev såld på biker-livet! Nu åker vi runt hela somrarna på träffar med barnen i sidovagn, för att finnas med på platser där bikers träffas.

Plötsligt började mitt intresse för motorcyklar att växa och jag förstod att mitt och Andreas intresse plötsligt kunde mötas på ett nytt sätt. Det var så häftigt! Jag köpte en trike för att börja känna mig för, hur det skulle vara att åka med på träffarna på somrarna och kunna köra själv, och jag blev såld på biker-livet! Nu åker vi runt hela somrarna på träffar med barnen i sidovagn, för att finnas med på platser där bikers träffas.

Jag bad i tro och i desperat behov av ett under

Trots allt spänande som jag och min familj fick uppleva, bar jag fortfarande på en hemlighet som växte sig starkare med åren. Jag var bunden i rädska och fruktan... Jag var rädd för allt! Rädd för olyckor, rädd att förlora en älskad, rädd för mörkret, inbrottstjuvar, att vara ensam... allt du kan tänka dig! Det gick så långt att jag flyttade runt med barnen och sov hos vänner varje natt som Andreas var borta i jobbet. Det blev ohållbart och jag förstod att det måste till ett under för att jag skulle bli fri.

Sommaren 2007 var vi på EMC-

rally, en bikerträff på Gullbranna. Con Dios MC var med som klubb för att hjälpa till med det som behövdes. Grilla hamburgare, bär bord, sjunga, och dela ut biblar. Jag satt i husvagnen och sövde barnen och

började be till Gud om att Han skulle göra ett under på djupet i mitt liv och befria mig från fruktan. Jag sa till Gud, att jag vet att man inte kan begära något av dig, men Du har lovat att vi får be till dig om allt, och att vi ska «göra våra önskningar kunniga». Alltså bad jag om att bli fri, men la till i min bön att för att jag skulle veta att det verkligen var Gud som gjorde ett under, så skulle det hänta på ett speciellt sätt. Jag bad att någon skulle tala om för mig att Gud ville befria mig från min rädska. Jag bad att det skulle vara på engelska, så att ingen som kände mig och visste om min situation skulle kunna hitta på allt. Jag bad också att det skulle hänta dagen efter min bön. Jag kom sedan ihåg att min mamma hade berättat för mig om att när jag föddes, så var jag så liten, så att jag inte fick åka hem. Jag fick vara på sjukhuset ensam i flera veckor innan min mamma fick hämta mig. På den tiden fick hon inte ens vara där! Det innebar att jag blev ensam redan som baby. Jag la till i min bön att den som skulle berätta för mig om att jag skulle bli fri, även skulle lägga till att det här har varit mitt problem ända sedan jag var ett litet barn. Till sist la jag till i min bön att denne person skulle nämna ordet «fruktan» istället för «rädska», bara som ett tecken på att Gud vet allt. Jag vet ju att man inte kan köpslä med Gud, men jag bad i tro och i desperat behov av ett under och tänkte att det får bärta eller brista....

Dagen efter slog ALLT in

Dagen efter slog ALLT in. Exakt som jag bad om! En engelskspråkig person berättade att han upplevde att Gud ville befria någon från «fruktan» denna kväll. En person som hade haft detta problem sedan personen var ett litet barn! Sedan talade han rätt in i min situation, om saker i mitt liv, som ingen visste något om, utom jag själv... Han bad en bön om att jag skulle bli fri, och det var som om hela jag översköldes av en Guds närvärvo som var obeskrivlig! Jag kände en oerhörd kärlek och värme, som fullständigt raderade all min rädska från mitt hjärta och jag visste att Gud hade gjort ett under!

Dagen efter slog ALLT in. Exakt som jag bad om! En engelskspråkig person berättade att han upplevde att Gud ville befria någon från «fruktan» denna kväll. En person som hade haft detta problem sedan personen var ett litet barn! Sedan talade han rätt in i min situation, om saker i mitt liv, som ingen visste något om, utom jag själv... Han bad en bön om att jag skulle bli fri, och det var som om hela jag översköldes av en Guds närvärvo som var obeskrivlig! Jag kände en oerhörd kärlek och värme, som fullständigt raderade all min rädska från mitt hjärta och jag visste att Gud hade gjort ett under!

En kärlek bortom allt mänskligt

Jag vill uppmuntra dig som ännu inte känner Jesus, att släppa in Honom i ditt hjärta! Han älskar dig med en kärlek som är bortom allt mänskligt, men Han väntar på ditt ja. Han älskar när du låter Honom röra vid dig, och du ska få se att under som du inte trodde var möjliga börjar att ske när du ger Honom allt Han begär... en plats i ditt hjärta. Innan tyckte jag att det var en klyscha som inte hade substans, men nu är det det vackraste jag kan säga: Jesus älskar dig och kan befria dig från allt som binder dig! Han har all makt!

Till sist vill jag ge dig några bibelord som har fått betyda mycket för mig. Med önskan om Guds välsignelse över dig och ditt liv! «Så älskade Gud världen att Han gav den sin ende Son, för att var och en som tror på Honom inte ska gå under, utan ha ett evigt liv.» (Joh 3:16)

«Ty om du med din mun bekänner att Jesus är Herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt Honom från det döda, ska du bli räddad.» (Rom 10:9)

«Fruktta inte, ty jag har befriat dig, jag har kallat dig vid ditt namn, du är min. Om du än måste gå genom vatten, så är jag med dig, eller genom strömmar; så skall de inte dränka dig. Måste du än gå genom eld, så skall du ej bli svedd, och lågorna skall ej förtära dig. Ty jag är Herren, din Gud, Israels Helige, din frälsare.» (Jes 43)

«När du lägger dig, ska ingenting förskräcka dig, och sedan du har lagt dig, ska du sova söt... Ty Herren skall dåvara ditt hopp, och han skall bevara din fot för snaran.» (Ords 3:24-26)

Den förste Holy Riders-avdelning etablerat i Sverige

Holy Riders-medlemmene som var tilstede under etableringen av avdelning Skåne. (Foto: Linder)

Lite historik om hur Skåne startede

I juni 2001 åkte Linda och jag till Swedish Bikemeet för att vara med och dela ut biblar samt att få kontakt med Happiness MC för att gå med där. På Bikemeet träffade vi Roul och Birgit Åkesson som tyckte att vi istället skulle starta en MC-klubb i Skåne. Kerstin och Roland Bernspång som också hade varit på Bikemeet det året utan att vi träffade varandra hade också en önskan om en MC-klubb i Skåne.

en trogen skara på ca 15-20 personer.

I början av 2002 ansökte några av oss om medlemskap i HR. På årsmötet (det långa) i Grimstad i 2003 delades Skånes första ryggmärke ut. Det var jag (Andreas) som fick ta emot det. På Pilgrimsträffen samma år blev det ytterligare fem ryggmärkesbärare. Nu, efter årsmötet i Grimstad 2008 är vi 33 medlemmar i avdelning Skåne varav 16st är ryggmärkesbärare. I Sverige finns det 42 medlemmar varav 23st är ryggmärkesbärare.

Vi är tacksamma till Gud på det sätt han lett oss tills nu. Vet att Han har ännu större planer för framtiden än vi kan tänka...

Gud välsigne er
/Andreas Rangvén, HR Skåne

Holy Riders MC har i flera år hatt medlemmer fra Skåne, Småland, Värmeland og Dalarna. Men det ble nå først helgen 11.-13. januar 2008 at avdeling Skåne ble stiftet. Vi var tre fra Norge, Henrik Engen, Sigrun og undertegnede, som benket oss i bilen og reiste de 55 milene over til Sævsjø der svenskene hadde satt oss stevne for å etablere avdeling. Vi ble ønsket varmt velkomne til god mat og god stemning.

Andreas Rangvén ledet oss gjennom noen punkter som måtte vedtas før selve etableringen. De hadde gjort et veldig grundig arbeid med statutter og verdier for avdelingen på forhånd. Ønsket var å ha «Sweden» på undermerket, likt for alle. Nå ble det problematisk i forhold til det de kaller «svrigemodellen», en samordning av MC-klubber som gjør det vanskelig og provoserende å gå med «Sweden» på ryggen. Det som ble resultatet for HR i Sverige er at det blir stedsangivelse på undermerket, likt med Norge, for eksempel HR Skåne, HR Småland, osv. Så lenge det er bare HR Skåne som er etablert ble det bestemt at alle så langt sorterer under Skåne som avdeling, men at de som ikke er derfra kommer til å gå uten undermerke til flere avdelinger er etablert.

Holy Riders har så vidt vi vet ikke noe rituale/seremoni på hvordan vi etablerer en ny avdeling, så her måtte ting tas på sparket. På programmet stod det: «Ceremoni ved sentralstyret». Seremonien ble en god lovsangsstund med venner fra Con Dios MC, som var sammen med oss på EMC 2007. De møtte opp med 16 voksne og 15 barn. Dessuten kom det medlemmer fra Tribe of Juda og andre innbudte som bragte hilsener og var med i forbønn for den nye avdelingen. Rune delte fra Johannes 1:12: «Alle de som tok imot Ham, dem gav han rett til å bli Guds barn». Gud er giveren, Jesus er gaven, mennesker er mottakere. Det er ingen feil på giveren, heller ikke gaven. Saken er hvordan han blir presentert og mottatt. Det utgjør den store forskjellen.

Det ble en fantastisk åpning av avdelingen med sterk opplevelse av Guds salvesle og kraft over en gjeng som står sammen i enhet. Interimstyret i avdelingen består av: Linda og Andreas Rangvén, Kerstin och Roland Bernspång.

Vi fikk være med på noe stort, synes vi, og reiste hjem med stor glede og forventning til hva Jesus vil gjøre videre i Sverige. Vi ønsker dem all mulig välsignelse og Guds fred og enhet i arbeidet. Av Rune Enstad.

*Medlemmer från Con Dios,
Tribe of Judah och Holy Riders.
Det var mycket lyckat och en stark
prägel av Jesus låg över hela helgen.*

P Tekst: Göran & Ankie Linder
Foto: Henrik Engen

Vid 23-tiden 11/1 anlände Rune och Sigrun Enstad samt Henrik Engen (från centralstyrelsen) och då tog vi lite «nattamat» och därefter var det dags att sova. Detta gjorde vi då på madrasser på golvet uppe på andra våningen i vår kombinerade kyrk och skolbyggnad i församlingen Guds Kraft i Sävsjö, Småland. Den har funnits längst och har underlag för

som det heter i Norge. Man ville helt enkelt att det skulle stå avdelningens namn på undermärket.

Detta gjorde ju då att saken kom i ett annorlunda läge eftersom vi i Småland och folket ännu längre norrut i Värmland och Dalarna inte skulle känna det naturligt att åka omkring med «SKÅNE» på ryggen så beslöts det att vi BARA skulle bilda avdelningen SKÅNE under denna helg. Den har funnits längst och har underlag för

personer vid lunchen!!!

Det var stimmigt och stojigt värre men funkade bra och efter detta så var det en enkel ceremoni där avdelning Skåne officiellt bildades och vi utsåg en interim-styrelse som ska verka fram till det lokala årsmötet som ska hållas innan April är slut, enligt stadgarna. Styrelsen består för närvarande av Andreas och Linda Rangvén samt Roland och Kerstin Bernspång. Till valberedning inför årsmötet utsågs Gertrud Ingvarsson och Leif Håkansson.

Sedan var det mycket mingel och fika på eftermiddagen. När alla gästerna från andra klubbar hade åkt så gick vi iväg ett jättegäng till en lokal pizzeria och smorde det redan ganska välsmorda kräset ännu en gång.

Vad som hände i Sävsjö

Bare bilda avdelningen Skåne denna helg

På lördagen startade vi med frukost kl. 9 och det var faktiskt en hel del skänningar som kom så tidigt (imponerande). Det hade nog inte jag gjort om vi skulle varit i Skåne.

Framåt kl. 10 så hade vi en ganska stor samling där vi «diskuterade» upplägget med undermärke till ryggmärket. Det som ni tidigare fått info om ventilerades lite hit och dit men det var ingen som tyckte att vi skulle provocera några outlaw klubbar genom att skriva «SWEDEN» eller «SVERIGE» på undermärket.

Andreas Rangvén hade redan underställt frågan för centralstyrelsen i Norge när det gällde att eventuellt ha en kristen «neutral» text som t. ex. «God bless you» eller «For Christ» eller «For the Son» eller något liknande. I denna fråga fick vi, några dagar innan träffen, ett negativt svar. Centralstyrelsen ansåg att det skulle bli alltför förvirrande om det skulle finnas 3 olika varianter av undermärke (Tyskland inräknat som ju är nationsområde). Man svarade därför att om man av olika skäl inte kunde använda Sverige eller Sweden så ville man, från centralstyrelsens sida, att vi skulle använda landskap eller «fylke»

detta mer än väl så på det viset blev det. Det var annars ganska mycket «vändande och vridande» på denna fråga men till sist så fick det bli som det blev enligt ovan.

Ytterligare en fråga som kom upp (från centralstyrelsens sida) var en del ordalydelser i stadgarna. Det var bara juridiska formaliteter som inte påverkar innehållet. Till exempel så ville man på en del ställen ersätta «Norge» med ordet «nationsområde». På så sätt skulle stadgarna kunna behållas oförändrade även efter det att Sverige, så småningom, har blivit ett nationsområde. Inga stora saker alltså.

80 personer vid lunchen

Sedan var det lunch med catering från en bra restaurang i närheten och då kom det en förskräcklig massa folk från MC-klubben Con Dios i Lagan. Den klubb som för oss nästan har blivit en «systerklubb». Vi var ju hos dom en hel del från HR när deras klubb bildades för 2 år sedan. Dom var 17 vuxna och 16 barn som kom för att hedra oss med sin närvoro! I slutet av lunchtiden kom även Tribe of Judah på besök med 7 medlemmar. Mycket hedrande och roligt. De flesta var långt ut ifrån ostkusten runt Timmernabben. Vi var strax under 80

En stark prägel av Jesus läg över hela helgen

Mera mingel och samtal om allt mellan himmel och jord. Några åkte hem och kvar blev ett knappt 20-tal personer inklusive norrmännen som övernattade en gång till och när de deltagit i frukosten på söndag morgon så åkte de också hemmåt. Likaså gjorde de långväga svenskarna från Värmland och Dalarna.

Ett gäng på ca 12 personer stannade kvar på förmiddagsmötet i vår församling och där fick Andreas tillfälle att呈现出 oss och berätta vad vi sysslar med och vad vi gjort under helgen.

Efter mötet var det ett gäng som följde med upp till Bodaors och åt lunch på Sandsjö Wärdshus (samma ställe varifrån vi tog cateringmaten) och sedan gjordes ett besök på fritidsbutiken «Get Out» i Bodaors.

Ja detta var en «kort» sammanfattning av vad som hände och skedde över helgen som gick. Det var mycket lyckat och uppskattat och en stark prägel av Jesus låg över hela helgen. Inte bara vid samlingarna utan även vid samtal runt bord och i soffor.

Reiseskildring: Karmøy - Grimstad tir 2. helgen i februar!

Tidlig sesongstart for Holy Riders West

Planen var å kjøre to biler til Holy Riders årsmøte i Grimstad. Svein Inge Huseby og Kevin Fagerland i én, og Reidulf Steinnes, Lars Egeland og meg i den andre. Vi skulle snakkes nærmere på klubbkvelden når tid på dagen vi skulle kjøre. Planleggingen var godt i gang da Reidulf spurte om vi hadde sett værmeldingen for helgen. Nei, det hadde vi ikke. Da kunne Reidulf fortelle at meldingene var gode og med en temperatur på 6-7 grader. Det er jo motorsykkelvær, sa han, vårt temperatur! Dette satte fart i meg også. Lars var i selskap, så jeg ringte han og fortalte om planene. Jeg var ikke ferdig med å trekke pusten før han sa: «Jeg blir med!» Da var saken klar.

John Einar Johnsen (f.v.) kjører Honda CBR 1000 F 91-mod, Reidulf Steinnes en Honda CBR 900 RR 99-mod, og Lars Egeland kjører Suzuki GSX1100 G 91-mod.

P Tekst: John Einar Johnsen
Foto: Magnus Skartveit

Reidulf, Lars og meg ville kjøre sykkel. Vi ble enig å kjøre om Skudeneshavn og ta fergen kl. 13.50. Kevin og Svein Inge ville kjøre bil, litt tidligere enn oss. Etter klubbsamling torsdag kveld bar det rett hjem for å pakke på sykkelen.

Reidulf hadde time hos kiropraktor

klokken 12.00 på fredagen, trodde han. Han satt på venteværelset og tiden gikk. Ingen ting skjedde. Det var merkelig, tenkte han, og sjekket timekortet. Der stod det time klokken 13.00! Ikke 12.00. Da var gode råd dyre. Han banket på døren og ba fint om kiropraktoren kunne gjøre en vri og fremskynde behandlingen slik at han kunne nå fergen fra Skudeneshavn. Det kunne han. Hva gjør en ikke for motorsyklisten!

Ved godt mot

Lars er alltid tidlig ute så han kom innom meg. Jeg var selv sagt ikke klar. Var litt stresset da sidekoffertene skulle på sykkelen. Endelig klar. Fyrte opp og suste sørover. Etter noen hundre meter så jeg i speilet noe som føyk i luften. Stønn, det var unikker og ullklær... De lå strødd over hele veien. Varm i hodet fikk jeg stoppet forts. neste side!

sykkelen og samlet sammen klærne. Nå gikk tiden fort. Lars kjørte i forveien for å være sikker på å nå fergen og for å holde den igjen om nødvendig.

Med lite «vind i ringene» voblet sykkelen min kraftig på vei mot Skudenes. Måtte stoppe to ganger på grunn av vobling. Hadde ikke tid å fylle luft nå, måtte vente til vi kom over fjorden. Reidulf, han som hadde dårligst tid, var første mann ombord. Vi nådde akkurat fergen. Lars behøvde ikke å be fergemannskapet holde fergen igjen.

Nå var vi ved godt mot. Vi ble enig å stoppe på første bensinstasjon for å fylle luft og bensin. Deretter å stoppe ved Ben's kafé for å ha en kopp kakao. Denne etappen gikk utrolig flott. Nesten tørre veier. Dette lovet bra.

Grensen var nådd

Kevin og Svein Inge kjørte i forveien og Kevin sendte fortløpende vær- og veimelding til oss. Med godt mot og med varm kakao i magen la vi av gårde på neste etappe. Denne etappen var heavy. Yr, skodde og en fål trafikk gjorde siktten minimal. Hadde bilen foran svingt av veien hadde vi fulgt samme vei. Vi kjørte etter lyktene på bilen. Det var svinkaldt. Mange bønner før oppover på denne etappen.

Da vi kom til Lyngdal svingte jeg inn på bensinstasjonen for å høre om vi skulle stoppe og fylle bensin. «Dere kan gjøre hva dere vil, men jeg stopper her,» sa Lars. «Jeg er blåfrossen!» Lars var temmelig bestemt her. Han syslet med tanken om å snu. Dette er ikke likt Lars, han som er en så standhaftig motorsyklist. Men grensen var nådd. Vi var alle enige om at dette er det verste vi har kjørt i. Nå måtte vi ha middag og varme oss. Vi ble hele karer igjen, og syket oss opp til neste etappe.

Nå var det herlig å være motorsyklist igjen

Denne etappen var kongelig. Tørre veier. Nå var det herlig å være motorsyklist igjen. Og da vi kom til Grimstad ble vi møtt av blide ansikter og gode venner. Vi fikk en kjempefin velkomst.

Årsmøtet var en kjempeopptur. Det var godt å være der. Reidulf og Stein Inge ble våre to nye ryggmerkebærere/misjonærer i West. Ja da er det på sin plass med et stort HALLELUJA!

Turen hjemover på søndagen var en honnør etappe. Stort sett tørre veier. Litt skodde ved Feda, men ellers topp saker. Vi treget ikke et sekund på at vi kjørte til Grimstad på motorsykkel. For oss startet sesongen tidlig dette året. En kjempeflott tur på 764 kilometer!

«Sykkel hadde jeg i tankene, men korset på ryggen visste jeg ikke om.»

Dette sier Stein Arild Øye om seg selv da han som 16-åring hadde tatt et standpunkt for Jesus. Sju år etter - på årsmøtet 2008 i Grimstad - ble han Holy Riders' yngste ryggmerkebærer! Han beskriver det å kjøre sykkel som en befrielse, og de ti milene til klubbmøte hver torsdag som en fine kveldstur. Gjennomsnittsalderen i klubben har passert 40 år. Stein Arild tror at en av grunnene til at det er så lite rekruttering av unge medlemmer er at de ikke kjenner til klubben.

Tekst/foto: Anne Skaia

Appen på sykkel skulle han bare ha, koste hva det koste ville. Så enkelt og greit var det. En kjøretime kom på mellom 500-600 kroner. Sykkelen, en Kawasaki ZX7R Ninja 96-mod hadde stått et halvt år i garasjen og ventet. Den kom på 42.000 kroner, pluss nye dekk. Og den er forsikret i faren sitt navn. Han valgte skinn dress på grunn av sikkerhet, ny hjelm, ryggsskinne er et must, kjørestøvler, hansker og regndress. Alt utstyret kom på cirka 13.000 kroner.

Dette er kostbar investering, Stein Arild. Hadde du et mål med MC-lappen?

- Det begynte som en hobby. Men så hadde jeg vært innom Holy Riders Sydvest før jeg fikk lappen, og mitt søskenbarn, Randi Øye, snakket varmt om klubben. Jeg fikk lappen 21. juni 2006, og meldte meg inn i

Holy Riders dagen etter. Ikke minst for å ha noen å kjøre sammen med, for da kjente jeg ingen på min alder som kjørte sykkel.

Hva var ditt første inntrykk av avdeling Sydvest da du møtte dem på klubhuset på Orstad?

- Vanvittig bra! Måten jeg ble mottatt på var enorm. Alle kom og håndhilste, og de kjente meg igjen da jeg kom for andre gang. De husket til og med hva vi hadde snakket om sist. Jeg har hatt med meg folk, og de sier de har aldri opplevd å bli så godt mottatt. De bryr seg!

Hva betyr det for deg å være medlem av Holy Riders MC?

- Det betyr mye å ha noen å kjøre i lag med som tror på det samme som meg og det at vi kan ha samme målsetting når vi farter rundt. Fellesskapet betyr enormt mye! Bare det at vi tar en bønnestund før vi kjører ut på et nytt oppdrag, er stort.

forts. side 15!

Stein Arild Øye

Født: 24.08.84

Bosted/opprinnelig fra: Hjelmeland i Ryfylke

Menighet: Går på Bedehuset i Årdal

Utdanning/yrke: Anleggsmaskinreparatør. Har nylig begynt å jobbe i Nordsjøen

Klubb: Holy Riders MC, avd. Sydvest

Sykkel: Kawasaki ZX7R Ninja 96-mod

Hobby/andre interesser: Bil og skruing på bil

Aktuell: Mottok ryggmerket på årsmøtet 2008 i Grimstad og er for tiden yngste ryggmerkebærer i Holy Riders MC

Riv ut denne plakaten og
heng den opp!

Speaker:
Asgeir Borgemoen

HARLEY-DAVIDSON®
www.higgtwin.no

www.streetlegalfredrikstad.net

Oppstart av Dragbike v/Ronny Aasen!

MAY 2008

FREDRIKSTAD 3.
STREET'LEGAL / FREDRIKSTAD FOR MOTORSYMESTER

Arrangør:
HR MC Racing
Chopper Freaks MC

Chopper Freaks MC
FREDRIKSTAD

Inngang: kr 100
Innsjekk før 1300

Sted:
Øra Industriområde
3. mai kl 1700-2100

**Riv ut denne plakaten og
heng den opp!**

Synes du medlemsskapet er dyrt?

- Nei! Det har jeg aldri tenkt på. Jeg har hørt at hos andre klubber kan det fort bli dobbelt så dyrt.

Hvor gikk MC-turene i fjor?

- Til Pilegrimstreffet på Dagali. Det var en kjempetur! Litt kaldt, men. Det var mitt første Pilegrimstreff. Til EMC-rally i Sverige kjørte jeg alene mesteparten av turen, men jeg nøt hvert sekund! Fint vær og herlige, tørre veier. Ellers var jeg på Osterøytreffet der HR hadde kaffetelt, og andre turer til Lyngdal, Haugesund, osv. Det ble cirka 10.000 km på Kawa'n i fjor.

Hvordan opplever du å være på MC-treff arrangert av andre klubber?

- Jeg synes det er helt greit. Vi har vært en gjeng fra Holy Riders og hatt et godt samvær med hverandre. Jeg ser at folk setter pris på at vi er der.

En ryggmerkebærer har valgt et markert kristent standpunkt. Hvordan bestemte du deg for å følge Jesus?

- Jeg har min barnetro og jeg har vokst opp i et godt kristent hjem. Mor har vært en kristen hele livet. Jeg trodde far også var det, for han gikk jo med på alt. Men da jeg var 10-11 år kom han med. Det har vært herlig! Jeg merket før ble mer bevisst i hverdagen med Bibelen. Det ble mer kristen musikk i bilen. Jeg har vokst opp i hælene på far, så jeg merket dette godt.

Året etter konfirmasjonen - i tiende klasse - det bearbeidet meg. Da ble jeg med i et ungdomsopplegg etter konfirmantarbeidet. Det samholdet jeg opplevde der kan sammenlignes med det samholdet jeg opplever i Holy Riders. Om du var 25 eller 15 så gikk du like godt overens. Så det var i slutten av tiende klasse jeg tok mitt standpunkt om å følge Jesus. Sykkel hadde

jeg i tankene på den tiden, men korset på ryggen visste jeg ikke om da.

Hvorfor tror du det er så lite rekruttering av unge HR-medlemmer?

- Jeg tror ikke ungdommene kjenner til klubben. Dessuten er det få unge som tar lappen, og av de som gjør det, er det ikke alle som kjøper sykkel. Noen av mine kompisar var skeptiske da jeg begynte i HR for de visste ikke hva det var. De har forstått litt mer nå etter at jeg ble med og er nysgjerrige på hva vi gjør.

Har du tips om hva som kan gjøres for å få flere unge med?

- Ved å vise tydelig hva vi står for. Vi prøver å få en stand på UL (Ungdommens Landsmøte) i Kongeparken til sommeren. Jeg er pådriveren for å få gjennomført dette. Siden 16-17 årsalderen har jeg vært på dette hver sommer. Der pleier det å være minimum 2000 ungdommer fra 15 år og oppover, og mange på 18-20 år. For de som er 15 år er det bare 3 år igjen til de kan få lappen. Dette er rette målgruppa for å rekruttere unge medlemmer. UL skal være fra 29. juli til 2. august! Så jeg går glipp av EMC 2008 i Holland dette året.

Har du andre planer for sesongen?

- Å få være med på mest mulig! Jeg håper på Pilegrimstreffet, så klart, og noen andre treff. Men på grunn av jobben, så er det litt usikkert. Så sant jeg er hjemme og det er et treff å reise på, og kaffeteltet er tilstede, så hiver jeg meg gjerne på sykkelen alene, bare jeg vet det er HR-folk der jeg kommer. Det gjør meg ingenting å kjøre alene i to dager.

Power-redaksjonen takker for intervjuet og ønsker deg en velsigna god MC-sesong med korset på ryggen!

Til den «yngste» fra den «eldste» ryggmerkebærer i Holy Riders MC

Du er en person som brenner for Jesus og ønsker å tjene Ham med alt du har. Du kjenner veien. Likevel vil jeg anbefale deg igjennom alle ting og tider å leve nært til Jesus hver dag ved Ordet og bønnene. Hilsen deg med Fil 4,4-8, spesielt vers 7: «Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare **ditt hjerte og dine tanker i Kristus Jesus.**» Be Ham om veiledning i det små som i de store avgjørelser du må ta, og Han – Jesus Kristus – vil gi deg sin FRED. La denne fred følge deg hele livet igjennom. Gjør ikke noe om du ikke kjenner denne fred i ditt hjerte. Gud velsigne deg!

Hilsen Aage Haaskjold (72)

- Avd. Indre Agder og mottok ryggmerket på Pilegrimstreffet 1996

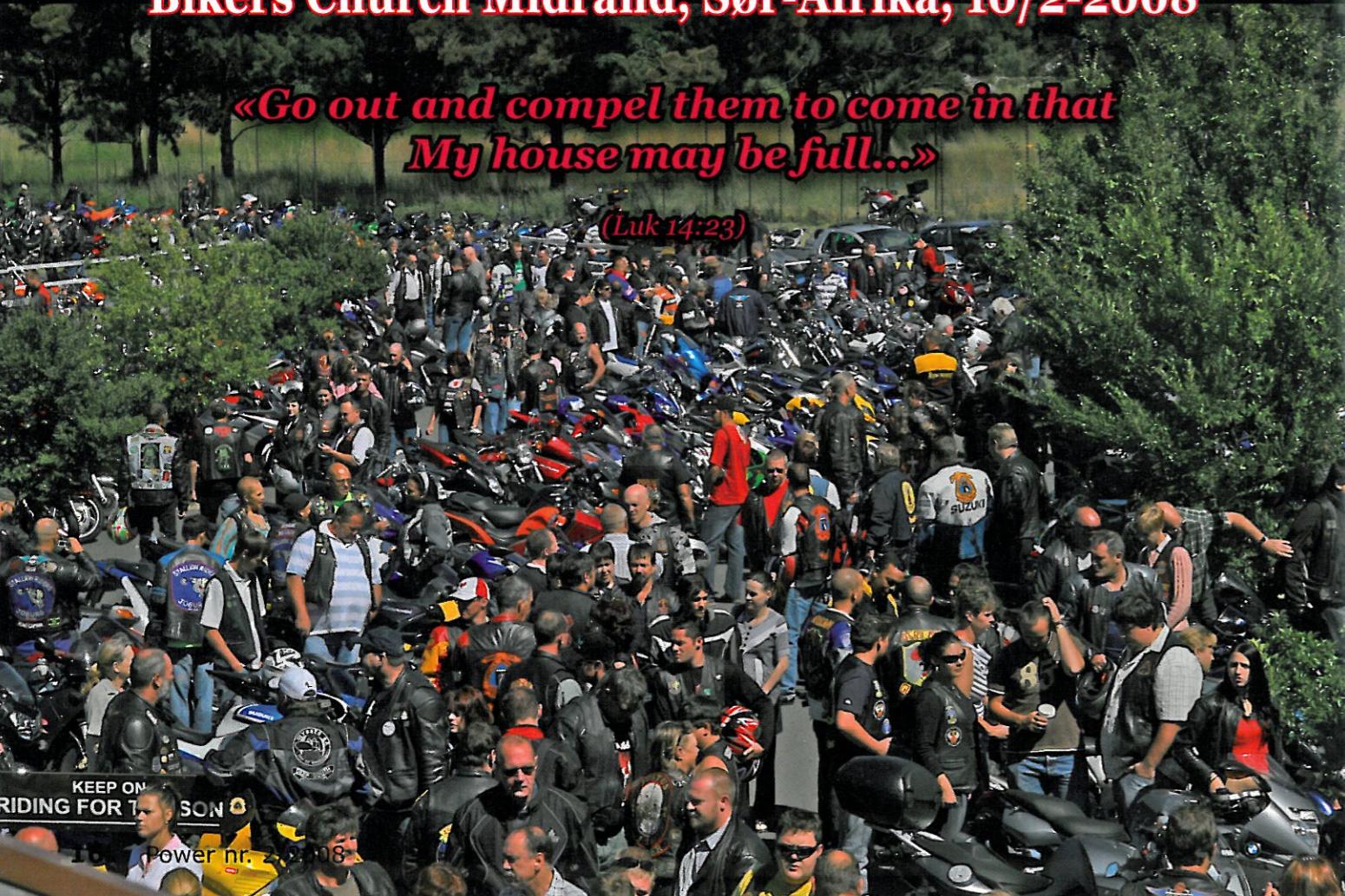
*Vi stod fulle av beundring, da mer enn 2000 motorsyklistar ankom
Bikers Church Midrand.*

Biker Dedication Run

Bikers Church Midrand, Sør-Afrika, 10/2-2008

*«Go out and compel them to come in that
My house may be full...»*

(Luk 14:23)

CMA Sør-Afrika arrangerer årlig «Memorial Run» til minne om de motorsyklistene som dør hvert år. I fjor ble vi spurta av MC-organisasjonene om vi også kunne arrangere «Biker Dedication Run» i begynnelsen av året der det ble ytret ønske om forbønn. Noen sa: - Be for oss mens vi lever! Heller det, enn å trøste våre venner når vi er døde.

P

Tekst: René Changuion
Oversatt: Alfred Skaiå
Foto: Wynand Scheepers

Det er vår bønn og vårt mål å få innvirkning blant motorsyklistene med det gode budskapet om Jesus Kristus. CMA er i frontlinjen: Gud har kalt oss til å gå der behovene ofte er store og hvor mange menneskers situasjoner er vanskelige. Det er på disse hovedveiene og småveiene der mørke og fortvilelse ødelegger verdifulle liv, at vi er så heldige å få komme med budskapet om håp – evangeliet om Jesus Kristus. Vi er salvet og fast bestemt på å være forkynnere av gode nyheter som bringer mennesker til frihet.

Guds fingeravtrykk gjennom alt

Vi responderte på denne forespørselen om «Biker Dedication Run» ved å organisere en begivenhet i Bikers Church Midrand, der Gud overrasket oss alle. Dette gjorde vi sammen med «Dead Men Riding» og «Soldiers for Jesus». Salme 133 erklærer at der brødre oppholder seg i enhet, der kommer Gud med sin velsignelse... Fra

det øyeblikket vi hengav oss selv til dette arrangementet, så vi Guds fingeravtrykk gjennom alt.

Det ble foreslått å dele ut gratis mat! Og pengene kom inn spontant fra mange kanter. Mange MC-forhandlere kom med flotte premier og vi annonserte over alt. Hver enkelt av oss brukte også mye tid til forberedelse i bønn. Gud lønner dem som søker Ham. (Heb 11,6b)

Fulle av beundring, da over 2000 MC-folk ankom kirken

Søndag 10. februar 2008 stod vi fulle av beundring, da mer enn 2000 motorsyklister ankom Bikers Church Midrand. Vi hadde cirka 850 stoler tilgjengelig. Resten stod eller satt på gresset utenfor kirken. Vi ba alle fra CMA og de andre kristne klubbene om å gå ut av kirken, slik at de andre kunne komme inn. Bandet fra CMA rørte ved mange hjarter gjennom lovprisning. Vi så at vår himmelske Far ble en levende realitet for mange mennesker som kom dit. Etter gudstjenesten, mens noen spiste seg mette av maten som ble servert gratis, kom andre for å motta Jesus, livets brød. Vi opplevde at presidenter fra ikkekristne

klubber gav respons på Guds tiltale. Dette ble et historisk møte, fordi fortapte mennesker møtte Jesus og det ble til en evig positiv historie.

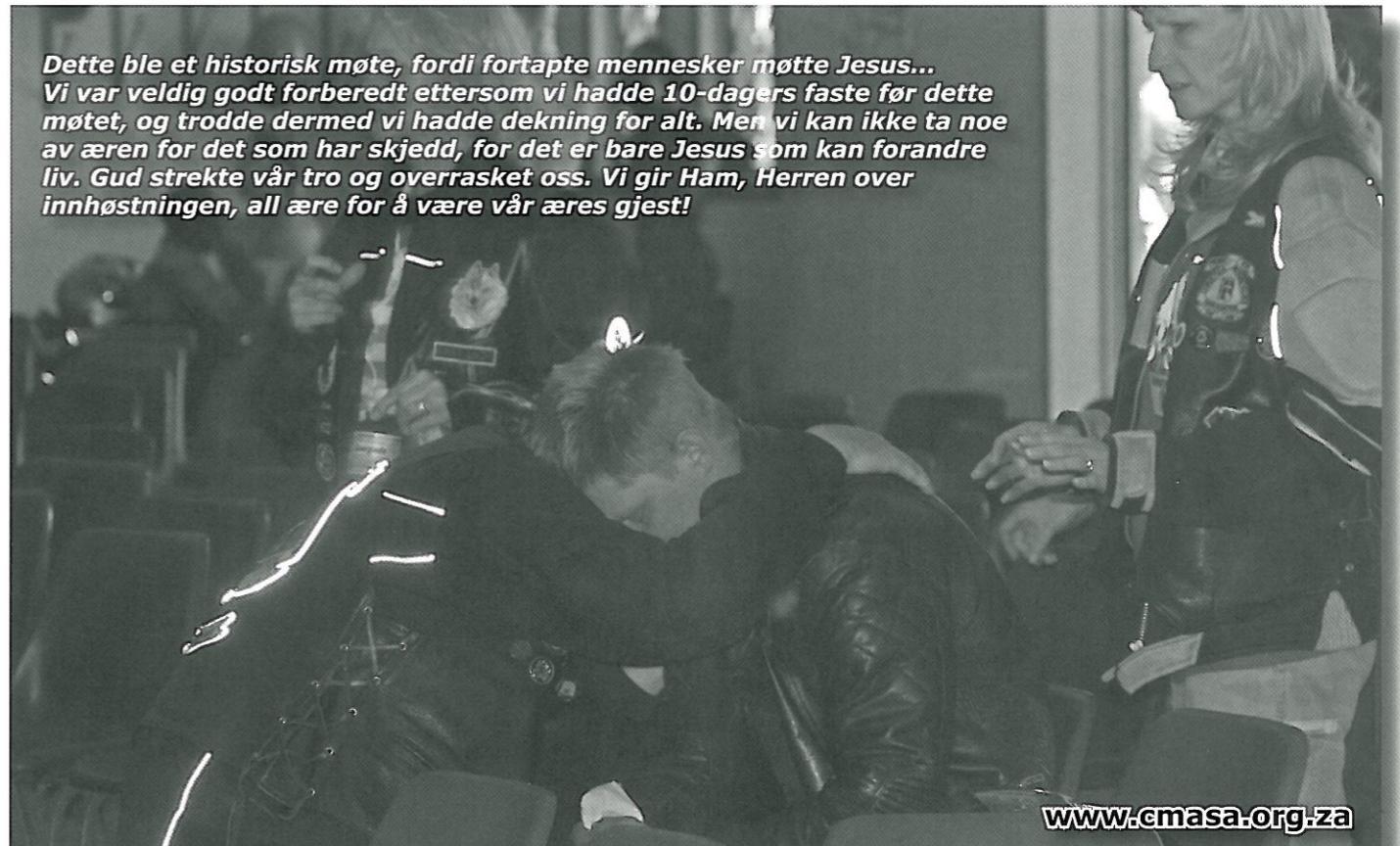
To av våre andre Bikers Church hadde tilsvarende arrangement samme dag som oss, med like fantastiske resultater. Totalt var det mer enn 3000 motorsyklister som fikk høre det glade budskapet den dagen! Praise the Lord!

Bare Jesus kan forandre liv

Uken etter denne store begivenheten kom det flere mennesker til kirken om dagen som trengte å få gjøre opp med Gud. En krusning av åndelig oppvåkning fortsetter, ettersom flere gir gjensvar på Guds kall, og vi hører rapporter om de som hadde et oppgjør med Jesus den dagen.

Vi var veldig godt forberedt ettersom vi hadde 10-dagers faste før dette møtet, og trodde dermed vi hadde dekning for alt. Men vi kan ikke ta noe av æren for det som har skjedd, for det er bare Jesus som kan forandre liv. Gud strekte vår tro og overrasket oss. Vi gir Ham, Herren over innhøstningen, all ære for å være vår æres gjest!

Dette ble et historisk møte, fordi fortapte mennesker møtte Jesus... Vi var veldig godt forberedt ettersom vi hadde 10-dagers faste før dette møtet, og trodde dermed vi hadde dekning for alt. Men vi kan ikke ta noe av æren for det som har skjedd, for det er bare Jesus som kan forandre liv. Gud strekte vår tro og overrasket oss. Vi gir Ham, Herren over innhøstningen, all ære for å være vår æres gjest!

www.cmasa.org.za

No turning back

"NO ONE, HAVING PUT HIS HAND TO THE PLOW, AND LOOKING BACK, IS FIT FOR THE KINGDOM OF GOD." (JESUS CHRIST)

Her følger andre del i undervisningsserien «No Turning Back» av René Changuion, pastor i Midrand Bikers Church i Sør-Afrika. (Første del stod i Power 5/2006) René og kona Delene startet CMA (Christian Motorcyclists Association) i Sør-Afrika i 1980, og René er CMA koordinator på verdensbasis. Denne artikkelen er hentet fra CMA Torque, mars 2006.

P Undervisning: René Changuion
Oversatt: Anne Skaiå

«Ingen som har lagt hånden på plogen og ser seg tilbake, er skikket for Guds rike.»
Sitat Jesus (Luk 9,62)

«Den som seirer, ham vil jeg la sitte sammen med meg på min trone, likesom jeg selv har seiret og satt meg med min Far på hans trone.» (Joh åp 3,21)

En akseptert ting i dagens samfunn er at dersom du ikke klarer det, så forandrer vi bare reglene. Dersom standarden er for høy, er det bare å gjøre den lavere slik at den passer din livsstil. Snakk om å omskape verden i ditt bilde.

1) Det finnes ingen belønning for dem som vender tilbake
Det er ingen premier for taperne, ingen belønning for dem som gir opp og vender tilbake! Høres det hardt og brutal ut? Egentlig ikke! Når vi prøver og gjør så godt vi kan, men gjør feil og faller, da finnes det nåde for dem som strever og en hjelpende hånd for den som har falt. Gud lover tilgivelse for de egensindige når de kommer hjem og legedom til de sørdenknuste og sårede. Dersom du har rotet det

til, da lyder et kall om å reise deg igjen og la Gud Fader restituere deg. «Beauty for ashes» (Jes 61,3) Utav asken av falne og knekte mennesker reiser Gud et folk som er seirende. Han møter mennesker som kun lever for øyeblikkets fornøyelser og ikke har noen virkelig hensikt eller mål med sitt liv, og former dem til mennesker med kraftfulle og endeløse hensikter og mål.

Å gi opp er ikke i Guds natur! Du og jeg er skapt i Hans bilde. Vi er skapt i bildet av Ham som utholder hva det måtte koste. Det er ikke Fars plan for deg og meg å gi opp eller vende tilbake. «Det er ikke han som kalte dere, som overtalte dere til dette.» (Gal 5,8) Vi bærer Hans bilde. Vi er Hans frelstes folk bestemt for tronen.

Kronen er for dem som seirer. Kronen er lovet dem som holder ut og overvinner. Kronen er for dem som ser lengre enn nærmeste fornøyelse og prøvelse og har tro på en større Guds hensikt.

Frelste mennesker er både skapt og fornyet på en helt unik måte og gjenspeiler Guds bilde. Englene kan ikke synge sangen til de frelstes, fordi vi ble kjøpt med blodet av Guds lam, Jesus Kristus. Synden som kom inn i verden gjennom bedrageren kan ikke formørke glansen av den nye skapningen i Gud som manifesteres gjennom forsoningen med dem som responderer på Hans kjærlighet.

De som responderer på Guds kall her på jorden kalles kirken eller Guds familie. «Gjennom oppstandelsen og Kristi himmelfart er kirken allerede rettmessig på tronen. Gjennom bruk av dens våpen som er bønn og tro, holder kirken nå maktbalansen i verdensforbindelser... På tross av kirkens beklagelige tilkortkom-

menhet og svakhet, er det den mektigste styrke og opplyste bevissthet for sivilisasjonen i dag.» (Paul Billheimer)

2) Sannhet holder oss på sporet

Den eneste makt som kan bestride Satans totale innflytelse i menneskelig forhold er den levende Guds kirke! Du og jeg er en del av Guds evighetsplan. Det er ikke tid for å bli distraheret – fest blikket på målet slik at hjertet ditt vil holde ut ved å adlyde sannheten. En utvannet sannhet er ikke lenger hele sannheten. Guds ord er sannhet; Hans ord er en åpenbaring av Hans karakter. Salme 138,2 stadfester at Gud har gjort sitt navn og sitt ord (sannheten) større enn alle ting.

Jesus Kristus sa dette om Guds folk – Hans blodkjøpte folk: «Dere er jordens salt!» «Dere er verdens lys!» (Matt 5,13 og 14) Salt og lys utgjør en forskjell overalt hvor de blir plassert eller benyttet. Salt hindrer forråtnelse og korruption. Lys driver bort mørket. Salt og lys er énigdig med sannhet. Sannhet holder oss på sporet. Jesus er Veien, Sannheten og Livet.

Sannheten vil utfordre oss når vi ønsker å vende tilbake og gi opp. Mennesker vender tilbake fordi de hører sannheten, men de adlyder den ikke. «Når Den Lovløse kommer, har han sin kraft fra Satan, og han opptrer med stor makt og med under og falske tegn. Med all slags urett forfører han dem som går fortapt, fordi de ikke tok imot og elsket sannheten, så de kunne bli frelst.» (2 Tess 2,9-10) Her blir vi advart mot anti-Krists

årsaker til å forføre oss. Å høre sannheten er okey. Det å leve i sannheten er utfordrende, men det å elske sannheten er svært utfordrende. Når sannheten krever forandring, ønsker de fleste heller å forandre sannheten enn å forandre seg selv. En endret sannhet er en løgn, dens bedrageri er villfarelse – fordi de ikke elsker sannheten.

Gud visste fra begynnelsen at ikke alle ville ta imot Hans budskap om kjærlighet og sannhet, men heller velge å gå sin egen vei. «Gå inn gjennom den trange port! For vid er den port og bred er den vei som fører til fortapelsen, og mange er de som går inn gjennom den. Men trang er den port og smal er den vei som fører til livet, og få er de som finner den.» (Matt 7,13-14) Det finnes ingen snarvei til Gud og ingen bra omveier for å komme dit Gud hadde tenkt for oss. Jesus sa at den samme hyrde går inn gjennom døren, (Joh 10,1-2). Den som klyver over et annet sted, han er en tyv og en røver. Hans mål er ikke å gjøre Fars vilje, men sin egen! Jesus utfordret oss på dette i Matteus 7,21-23: «Ikke enhver som sier til meg: Herre, Herre! Skal komme inn i himmelriket, men den som gjør min himmelske Fars vilje. Mange skal si til meg på den dag: Herre, Herre! Har vi ikke profetert ved ditt navn, og drevet ut onde under ved ditt navn, og gjort mange mektige gjerninger ved ditt

navn? Men da skal jeg si dem rett ut: Jeg har aldri kjent dere. Bort fra meg, dere som gjør urett!» Vi kan ikke bare gjøre det vi liker og så sette en «kristen» klisterlapp på! Vi trenger å høre sannheten, lære å elske sannheten, og så leve i sannheten! (We need to hear the truth, learn to love it and then live it.)

3) Historieskapere er utholdende

Noen sa en gang: Forskjellen mellom historiens modigste utrettelser og de mest forbløffende feil er enkelt og greit villigheten til utholdenhets! Ikke la noe som helst distrahere deg og gjøre deg mismodig slik at du gir opp og går tilbake. Det er endeløse belønninger i vente for midlertidig offer. «Den som seirer, ham vil jeg la sitte sammen med meg på min trone, likesom jeg selv har seiret og satt meg med min Far på hans trone.» (Joh åp 3,21)

Vi vil alle skape historie med det vi gjør med våre liv. Enten sklir vi inn i en ubemerkethet og tør aldri engang å møte utfordringene for å utgjøre en forskjell, eller vi kan ta imot kallet, bryte middelmådighet og leve i det samme bildet av vår Skaper. Vi kommer til å bli belønnet for bygging eller dømt for å være til hinder og nedbrytelse. Vi snakker ikke her om det å være perfekt, men det handler om

en holdning i hjertet som sier: Her er jeg, Herre. Send meg. Jeg er villig til å gå og gjøre din vilje. (Jes 6,8)

Det er ikke alltid de raskeste eller de sterkeste som tar seieren, men de som nekter å gi opp og er utholdende er de virkelige seierherrene. Dine evner og talenter vil være døråpnere for å kunne konkurrere, men det er din karakter mer enn gavene som avgjør lengden på livets løp. «Dersom du mister håpet, mister du livskraften; du mister den kvalitet som hjelper deg til å fortsette på tross av alt. Så i dag har jeg fremdeles en drøm.» (M L King)

Det er ut i fra smale landeveier, ødemarker og syndig terrenget i livet som Gud har reist opp en gruppe mennesker for å infiltrere motorsykkelverdenen og bringe lys hvor mørket har regjert, helbredelse der hvor hjerter og liv er knust. Vi kaller oss selv CMA! (Eller Holy Riders MC! anm. red.) Vårt oppdrag er å forandre verden – et hjerte av gangen! Fortsett på veien for Jesus. Ikke vend tilbake!

No turning back
Caution: Turning back could be hazardous to your eternal health!

From the President's heart: Commitment (from page 3)

Translation: Vidar Johnsen

The time for our annual meeting is over, and with it annual reports and summaries. Annual meetings is not what it once used to be; luckily, many would say. It is wonderful to get together and experience a fellowship, unity and brotherhood that we probably would not have without the history we have behind us.

Anyway, the reflections I make upon the past year are very positive. We started two new chapters, Sørlandet and Skåne. In Sweden, yet others are about to emerge. There's a positive fire in many chapters. We have had our first meeting with the new central board, and new «brooms» have joined the old ones in a red hot eager to start working on the tasks at hand. It was a really fun and inspiring gathering.

Yesterday, the manager of Kirketeigen (rally grounds for the Pilgrim's Rally 2008) called and informed me that everything was under control, and that building materials and drawings for the open air stage was ready. They were just about to start building it! Fredrik Fossum has confirmed that all cabins and rooms are booked, which is a great kickstart to the rally economy. Wonderful! I look very much forward to this year's Pilgrim's Rally!

With all this positivity, there's still one word ringing in me: Commitment. So it isn't good enough? Well, probably it is. Still, others have brought this up and I have also been thinking about it myself. «I am a Holy Rider» rang out in the room where our annual meeting was held. «I am a Holy Rider all the time. Although I am very skeptical to associating my or others' identities to an organization. The moment we say «I am» to something, that's exactly what we have done. «I am» a child of God. I belong to Jesus Christ. That is my first and strongest identity. «I am» Sigrun's husband. That is another holy and untouchable identity. I have seen far too many people that have tied their identity and loyalty too strongly to an organization or ideology. That can be directly dangerous.

Still, if God has put us into a service in Holy Riders, he has done so with a purpose. He wants you and me to function well in the calling that he has given us, not only at club gatherings, annual meetings and other places we meet, but all the time. I am a Holy Rider, all the time. Even in the middle of the week. I went

shopping the other day, now in the middle of winter. Suddenly I see a biker wearing a vest. I didn't have mine on. Why not? It didn't come to mind as I went out. If I had, he would have identified me straight away and it would have been uncomplicated. Why not use the vest more, at least where it is not directly inappropriate to do so.

Many people showed up at the annual meeting. That is great – yet we could have been even more. Those of you who were not there really missed something. It is great to be there. If those of us who are elected to the central board are expected to do a good job, it also depends upon that you, the normal chapter member, are coming even to the national events. Playing on team with each other like that can not be overestimated. If your chapter is not represented on chapter leader meetings, we loose the opportunity of a good, inspiring and mutual communication with each other.

The election committee did not have an easy job. Ask those two that made up the committee the two last years, Nils Rune and Jan Vidar from the Oslo chapter. Commitment. It must show even between the bigger gatherings, between each club gathering, in the middle of the week, in the middle of winter. «I am a Holy Rider!»

What do I wish for 2008? Commitment. Enthusiasm! Not like a whip over your neck, but as a joyful participation, a passion for the message we are set to share. Enthusiasm for seeing people saved. Eager to see the coffee tent on many rallies, 20.000 new Biker bibles handed out, to discover the possibilities, not be limited by the visible, but have God's possibilities in mind. Do not put yourself aside. Come along! Pick up your vest, have a Biker Bible in your pocket and be visible! Spread the word about the Pilgrim's rally, ask someone to come along! Did you experience something exciting? Send an article to Power! Someone you talk to tomorrow might be interested in a subscription on Power. Ask! Are you going to run for central board next year? Commitment. I have great expectations to this season. God bless you!

Rune Enstad

<http://hrpresident.blogspot.com>

Stemningsrapport fra årsmøtehelgen i Grimstad

Den 8.-10. februar var Holy Riders samlet til årsmøte i Grimstad Misjonskirke. Avdeling Aust-Agder hadde virkelig gjort alt for at vi skulle ha det bra på alle måter. Tusen takk!!! Gode lokaler og overnattingsmuligheter for enhver smak og behov. Mange kom på fredagen og samlet seg i spisesalen til suppe, brød og kaffi og ikke minst gjen-synsglede. Alltid godt å se brødre og søstre igjen og høre hvordan det står til.

P Tekst: Ruth Skartveit
Foto: Skartveit / Skaiå

Denne kvelden hadde vi en enkel samling. Vår kjære president Rune på piano m/band – Jon Tønnesen på trommer, Kristin Fossum på gitar og Gunnar Isene på bassgitar – gjorde det lett og godt for oss andre å delta i lovprisningen til Jesus. Som en bror var framme og sa, så kjente vi oss som en stor familie. Kvelden ble en god inngang til lørdagens relativt tette program.

Menighetens forlengede arm ut i MC-miljøene i både inn- og utland

Etter innledning med lovsang og bønn lørdag morgen, var det Vidar Johnsen som skulle tale. I grove trekk snakket han om sammenhengen mellom menigheten og Holy Riders. Han klarte på en veldig klar måte å vise oss styrken det er med å være knyttet til en menighet og samtidig være i tjeneste i Holy Riders. På samme måte som Paulus foretok sine misjonsreiser som utsending for menigheten og vendte tilbake for å gi oppmuntrende rapporter til dem som stod med ham i bønn, kan vi være menighetens forlengede arm ut i MC-miljøene i både inn- og utland. Vidar oppmuntret oss til å være frimodige og fortelle dem i menigheten hva vi får være med på. Det vil jo i neste omgang gi oss enda flere forbedere.

Etter en kort pause gikk vi over til selve årsmøte. Cirka 80-90 stemmeberettigede var samlet. De som hadde kommentarer og spørsmål til årsrapportene fikk komme fram med det. Alt ble gjort i en saklig og god atmosfære. Gud er uendelig god mot oss.

All grunn til å forvente store ting fra Herren

Etter en god middag på Grimstad Verthus var det tid for enda et oppbyggelig samvær i Misjonskirken. Rune minnet oss om hvor viktig det er å være Jesusfokusert i den tjenesten vi har. Etterpå skulle det være ryggmerkeutdeling. Denne kvelden var det ikke mindre enn 10 nye glade søkeres som hadde fått søknaden innvilget. Alle delte med oss gleden over å først og fremst få være synlig som kristen på denne måten, men også ansvaret som fulgte med. Med Guds velsignelse og forbønn for dem, har vi all grunn til å forvente store ting fra Herren!

Kvelden ble avslutta med servering av gode kaker, kaffi og frukt, mens praten gikk livlig rundt bordene.

Bårefellesskap

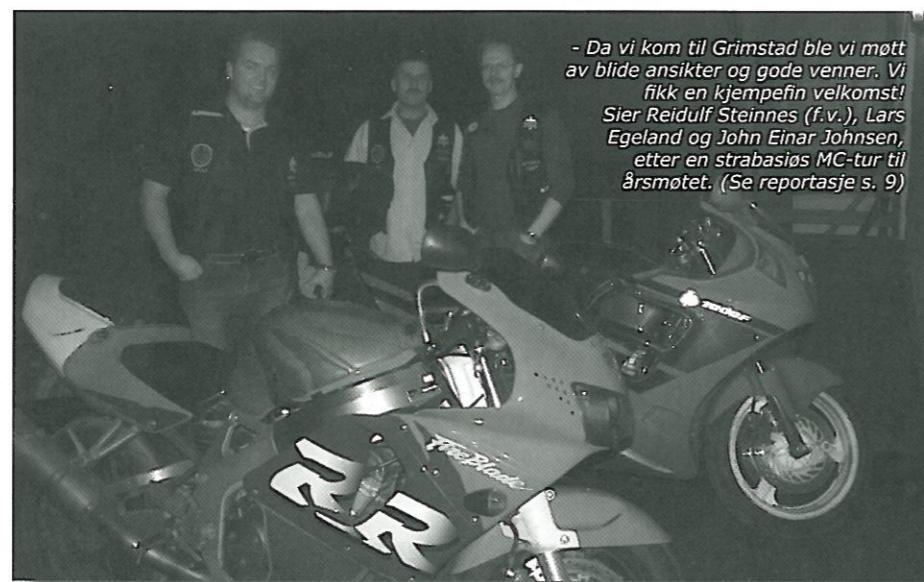
Søndag formiddag deltok de som var igjen på Misjonskirkens formiddagsmøte. Da ble Rune intervjuet av pastoren i kirka, Kjell Birkeland. Og han fikk en gylden anledning til å fortelle om tjenesten som Holy Riders har. Han utnyttet den til det

Fullstendig referat fra årsmøtet er sendt avdelingslederne i HR MC. Henvend til dem for gjennomsyn eller spør etter her: sekreter@holyriders.no

fulle. Tror mange i menigheten skjønte at vi kjører motorsykkel på ramme alvor og glede. Ja, altså at vi elsker Jesus og dem vi møter på vår vei og motorsykkelen... ☺ Kristin sang «I'm a Holy Rider» med trøkk. Veldig, veldig bra Kristin!

Pastoren hadde en glimrende tale om å være med i et «bårefellesskap». Jeg trodde først at dette kunne bli litt alvorlig og kanskje trist, men budskapet var fantastisk. Vi kan lese om fire menn som bar sin lamme venn på en båre til Jesus i Markus 2,1-12. Vennene var mer opptatt av den lamme vennens behov enn sine egne bekjemmeligheter, derfor tok de bryet det var med å lage hull i taket for å kunne få ham i nærheten av Jesus. Og Jesus skuffet heller ikke denne gangen. Mannen ble både frelst og helbredet. Et tydelig budskap til oss om å stå sammen, samtidig som vi «bærer» mennesker til Jesus slik at enda flere kan bli frelst.

Etter møtet var det på tide å dra hjem. Å dra på årsmøte sammen med gode venner og få god tid i bilen til å ventilere alle inntrykkene etterpå, er også veldig godt og verdifullt. Da blir liksom ikke veien så lang heller... Håpet er at enda flere vil få lyst til å delta på årsmøte neste år. Kan anbefales ☺

- Da vi kom til Grimstad ble vi møtt av blide ansikter og gode venner. Vi fikk en kjempesfin velkomst! Sier Reidulf Steiness (f.v.), Lars Egelund og John Einar Johnsen, etter en strabasias MC-tur til årsmøtet. (Se reportasje s. 9)

Et godt årsmøte!

Ordstyrere; Jan Vidar Husby (f.v.) og Terje Hernes, og referenter; Gunnar Johnsen og Oddmund Solheim var på plass. Svein Arild Reiersolmoen ved talerstolen, og Unni Hernes med barna Malin og Simen André som gjerne ville fram til pappa på podiet.

Visepresidentparet, Mari-Louise og Bent Risøy.

En begeistret avdelingsleder i Aust-Agder, Elin Reiersolmoen (t.h.) fikk dele ut ryggmerket til en strålende person, Anna Johansen.

Sterkt å høre vitnesbyrd fra de nye ryggmerkebærerne! Grethe og Sigurd Nilsen her fra avd. Oslo. Prospect-tiden er forbi og en ny tid ligger foran...

Over: Göran & Ankie Linder, Leif & Lena Håkansson fra HR i Sverige.
Under: Øyvind Reinertsen (bak f.v.), Einar Dahlén (foran f.v.), Signe Wolden, Sigrun & Rune Enstad, Ann Mari & Øystein Trøen, Anne Karine Nyvoll.

Over: Gunnar Johnsen (f.v.), Geir Magnussen, Oddmund Solheim, Idun Magrit Magnussen, Kristin Fossum, og svigerfar til Andreas Rangvén. Under: Magnus Skartveit (f.v.), Siri & Kjetil Fuhr, Magnus Bru, Karen Fjelde og Ruth Skartveit.

De som venter på noe godt venter ikke forgives...

v/sekretær Vidar Johnsen

Så var det nytt år, det livnar i lundar og helst bør tohjulingen snart være ferdigskrudd, for de som har brukt vinteren til slike. Sentralstyret har hatt sin første samling etter årsmøtet med både nytt og gjenvælt personell og med dertil hørende ny konstituering. I tillegg er også tildelt regionsansvar og en del praktiske oppgaver. Regionsansvar innebefatter at styremedlemmet har et ansvar for å holde kontakten med avdelingslederne som tilhører sin region, og skal sikre at det er en lett og god toveis-kommunikasjon mellom avdelingene og sentralstyret.

Eneste person som valgte å gå ut av styret i denne omgang var **Henrik Engen**. Han har i to år gjort en hederlig innsats i styret, med klarsyn og gjennomtenkte kommentarer i de forskjellige sakene som har vært behandlet. Det får være dagens verbale blomsterkvast! Helt ny inn kommer **Carl-Jørgen Veidahl** (velkommen!), mens undertegnede er tilbake etter ett års fravær.

Her er et kort resymé av saker sentralstyret i øyeblikket har under behandling:

Rekvisitaen åpner nettbutikk og får eget «klestrykkeri»

Et godt eksempel på at nytt friskt blod i sentralstyret ikke på noen måte skader er Carl-Jørgen.

selv ordningen, noe også størrelsen på offeret som ble tatt opp beviste. Personer i sentralstyret, eller andre som er på oppdrag for sentralstyret, utfører tjenester for klubben som går på bekostning av deres arbeidstid og dermed arbeidsinntekt. Ordningen går ut på at disse skal kunne søke en kompensasjon for dette i et gave- og sponsordekket fond. På årsmøtet ble det besluttet at det må foreligge fondsvedtekter for å kartlegge hvordan fondet skal forvaltes, med andre ord søknadsbehandling og -kriterier etc.. Disse vedtekten er trolig oversendt avdelingslederne før du holder dette Power i hånden, slik at disse kan ta med seg avdelingenes reaksjoner og formelt vedta vedtekten på kommende avdelingsledermøte.

Tyskland og Sverige

I skrivende stund sitter undertegnede i Tyskland etter å ha deltatt på tyskernes årsmøte, «Rüstwochenende» (utrustningshelg). De har gjennomlevd et veldig godt år med interimstyre etter at deres nasjonale president, Mondo, valgte å gå ut av klubben. Det er en herlig positiv og målrettet gjeng som med medlemmer og interessenter («hangarounds») må være på rundt 50 personer nå.

I året som kommer vil sentralstyret jobbe nært med tyskerne, blant annet for å hjelpe dem

med justeringer de ønsker seg i sine nasjonale statutter. Det legges opp til en langt tettere kontakt med ledelsen enn hva tilfellet har vært i året som gikk, både med Roger og Conny Schöllkopf som utgjør det nasjonale styret, og med den utvidede nasjonale ledergruppen de har, bestående av regionledere som treffes ca. hver tredje måned.

I Sverige gjenstår også noen formaliteter i forbindelse med opprettelsen av første avdeling i landet, Skåne. Deres avdelingsstatutter er foreløpig ikke formelt godkjent av sentralstyret, noe som er en naturlig del av oppstart av en ny avdeling. Dette er et arbeid som har pågått i året som gikk og som nå regnes å være på det nærmeste sluttført.

Avdelingsledermøte

Som vanlig blir vårens avdelingsledermøte arrangert helgen før palmesøndag – denne gang dermed 7.-9. mars. (Høstens avdelingsledermøte blir tilsvarende arrangert andre helg i oktober.) Stedet er som vanlig avd. Oslos klubhus. I tillegg til avdelingsleder og styremedlem(er), arbeides det også med å få til et parallelt opplegg for bønnerringens medlemmer. Disse vil evt. få nærmere beskjed om dette. Forøvrig er møtet også åpent for medlemmer som kunne tenke seg å snuse nærmere på et eventuelt fremtidig lederverv i klubben eller på annen måte er interessert.

I tillegg følger også det videre arbeidet med Bikerbibelen, internett, Pilegrimstreffet m.m. uten de store nyhetene siden årsmøtet og siste Power.

Vi står i et viktig oppdrag for Herren, og kan glede oss over at klimaet for MC-evangelisering blir stadig bedre, både i form av temperatur og åpenhet! La oss være bevisst på dette og gå inn i den nye sesongen fulle av frimodighet til å forkynne Jesus! Det er det vi er kalt til!

Se her sammensetningen av det nye styret, med tilhørende oppgaver og ikke minst regionsansvar. Epostadressene er også angitt. Bruk disse, så slipper du å tenke på eventuelle endringer den enkelte gjør i sine personlige internettadresser.

SENTRALSTYRET 2008

Rune Enstad (sitter fra i fjor)
rune.enstad@holyrider.no

Tlf: 997 34 922

President (videreført,
direkte valgt av årsmøtet)
president@holyrider.no

Bent Risøy (gjenvalgt i år)
bent.risoy@holyrider.no

Tlf: 997 00 884

Visepresident (videreført)
visepresident@holyrider.no

Økonomiansvarlig (videreført)
okonomi@holyrider.no

Medlemssekretær (videreført)
medlem@holyrider.no

Magnus Skartveit (sitter fra i fjor)
magnus.skartveit@holyrider.no

Tlf: 412 07 873

Ansvarlig redaktør
(nykonstituert for i år)
ansvred@holyrider.no

Kaffeteltkontakt
Internett (innhold)

Region Sør (Lyngdal, Indre Agder, Aust-Agder, Sørlandet) + Ålesund

Solveig Sisjord (sitter fra i fjor)
solveig.sisjord@holyrider.no

Tlf: 992 61 869

Bønneringskontakt
Arrangementsoppfølging

Region Vest (Nordhordland, Sydvest, Bergen, West)

Carl-Jørgen Veidahl (nyvalgt i år)
carl-jorgen.veidahl@holyrider.no

Tlf: 922 19 006

Rekvisitakontakt
Annonser/verving, Power

Webshopansvarlig
webshopmaster@holyrider.no

Region Øst (Telemark, Vestfold, Ytre Østfold, Oslo)

Kristin Fossum (gjenvalgt i år)
kristin.fossum@holyrider.no

Tlf: 922 80 745

Treffsjef – treffsjef@holyrider.no

Region Nord, unntatt Ålesund (Trøndelag, Lofoten og Alta)

Vidar Johnsen (nyvalgt i år)
vidar.johnsen@holyrider.no

Tlf: 918 35 816

Sekretær (nykonstituert for i år)
sekreter@holyrider.no

Bikerbibelansvarlig
Internett (teknisk)

Region Utland (Skåne, Småland, Gävle-Dala og Germany)

Power Prayer

TAKKEEMNER:

• Herlig fellesskap med Gud og med hverandre! Enhet, veldig godt å være tilstede.

• Den som skulle lede lovsangen kunne ikke komme likevel, men folk stilte villig opp. Fantastisk å lovsyne Gud sammen!

• Bønn for og med hverandre, oppbyggende og frigjørende.

• Gikk kjempefint med organiseringen for avd. Aust-Agder.

BØNNEEMNER:

• Be for det nye styret og familiene deres: Rune Enstad, Bent Risøy, Magnus Skartveit, Kristin Fossum, Solveig Sisjord, Carl-Jørgen Veidahl og Vidar Johnsen. Be om beskyttelse, visdom, mot og styrke.

• Be for Tysklandsavdelingen, om Guds visdom og ledelse, enhet og kraft.

• Be om at den nye BikerBibelen blir ferdig til utdeling i god tid før treffsesongen, uten flere forsinkelser.

• Be for de nye HR-avdelingene, Sørlandet og Skåne. Be om beskyttelse, iver, glede og klar retning fremover.

• Be om at det som er tatt opp på avdelingsledermøtet av undervisning, ideer og visjoner slår rot og fører hver avdeling videre i Guds plan. Be om at det blir helt vanlig at folk møter Jesus og tar imot Ham overalt der hvor vi er, slik som i den første kristne tid!

«Tenk ikke på det som hendte før, akt ikke på det som en gang var! Nå skaper jeg noe nytt. Det spiser allerede fram. Merker dere det ikke? Ja, jeg legger vei i ødemarken og stier i ørkenen.» (Jes 43,18-19)

Bønneringen, tlf: 957 89 474